

μενα ὡς χρήσιμα καὶ ὑγιεινά φυτά, εἰς ὕλικον συγκρίσεως, εἶναι πραγματικῶς ἀπηλλαγμένα τῆς μολύνσεως (Virus). Τὰ νοσηρά συμπτώματα εἶναι πράγματι πολὺ συχνὰ προσδιορισμένα διὰ μιᾶς μεγαλοποιήσεως τῶν χαρακτηριστῶν τῶν ὑγιῶν τούτων ἀμπέλων καὶ προδίδοντας ἴσως ἐντὸς αὐτῶν τὴν ὑπαρξίν τῆς ἡπίας μολύνσεως, διὰ τῆς ἐμφανίσεως νέων ἐνδείξεων.

Ἀπὸ τὸ 1950 περιγράφομεν ἤδη τὰ παρατηρηθέντα συμπτώματα τοῦ ἐκφυλισμοῦ εἰς Saint—Prex καὶ εἰς Saint—Saphorin, καὶ τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσαν ὡς σημεῖον ἐξοριήσεως τῶν ἀναζητήσεών μας. Θὰ περιορισθῶμεν ἐδῶ διὰ τὰ ὑπομνήσωμεν τὰς κυριωτέρας ἐκδηλώσεις τῆς ἀσθενείας αὐτῆς.

Συμπτώματα ἐπὶ τῶν φύλλων.

1) Ἀσυμμετρία τοῦ κύκλου καὶ τῶν νεύρων τοῦ φύλλου. Ὀδοντοειδῆς ἀνάμαλος, ἀκανόνιστος, φυλλώδης, πεπλατυσμένος, ἐσώτρεπτος.

2) Φύλλα διπλοῦ σχήματος εἶδος κέρας.

3) Σχηματοποιήσις τῆς περιφερείας τοῦ φύλλου μὲ ἐπιφάνειαν βαθέος πρᾶσινον ἐν ἀναγλύφῳ καὶ ἐπιφάνειαν φωτεινότεραν, κακῶς ἀνεπτυγμένα, μὲ διαφανεῖς νευρώσεις καὶ ἀκανόνιστους.

4) Κηλίδες φωτεινὰ καὶ διαφανεῖς ἐπὶ τῶν νεύρων ἢ μεταξὺ αὐτῶν, ὅραται ἴδιως ὅταν ἐξετάζη τις τὸ φύλλον ὑπὸ βαθύ φωτισμόν.

Τὰ συμπτώματα 3 καὶ 4 ἀνταποκρίνονται εἰς ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ BRANAS περιγράφει ὑπὸ τὸ ὄνομα μωσαϊκόν.

5) Κηλίδες ἐγχρωμοὶ παραγόμεναι διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν κηλίδων χρώματος κίτρινου ἢ πρασινοκίτρινου, μὲ χεῖλη καλῶς ὀρθοθετημένα.

Αἱ κηλίδες αὗται δύνανται νὰ ἐκτείνωνται καὶ νὰ συνοῦνται, προκαλοῦσαι τὸν ἀποχρωματισμὸν ὀλοκλήρου τοῦ φύλλου ἢ ἐνὸς σπουδαίου μέρους τοῦ ἐλάσματος.

6) Ἡ χλόρωσις, ἀποτέλεσμα τοῦ ἀναγλύφου, διακριτικὴ τοῦ ἐγχρώμου: Τὰ μέρη τοῦ φύλλου τὰ ἐκτεθειμένα εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας λαμβάνουν ἓνα χρῶμα κίτρινον πρασινωπὸν, ἐνῶ

τὰ φωτιζόμενα μέρη ὑποχρωματικῶς ἢ καλυπτόμενα ὑπ' ἄλλων φύλλων, μένουν μὲ ἓνα κανονικὸν πράσινον χρῶμα. Τὸ φαινόμενον τοῦτο δίδει εἰς τὸ πεπλατυσμένον φύλλον μίαν ὄψιν ἀνάγλυφον πολὺ χαρακτηριστικὴν.

Παρατρεθί τις ἐπίσης τὸν τύπον τῆς χλωρώσεως εἰς τὰς ὑγιεῖς ἀμπέλους, ἀλλὰ εἶναι πάρα πολὺ περισσότερο τονισμένα εἰς τὰ καθ' ἑαυτὰ νόθα ὑποκείμενα.

Συμπτώματα ἐπὶ τοῦ στέλεχους.

1) Ἐναλλαγὴ τῶν μεσογονατίων μακρὰ καὶ βραχέα.

2) Διπλοὶ κόμβοι.

3) Μεσογονάτια ὅλα πολὺ βραχέα διατεταγμένα εἰς ζίκι—ζίκι. Τὸ σύμπτωμα τοῦτο χαρακτηρίζει μίαν κατάστασιν πολὺ προχωρημένην τῆς ἀσθενείας.

4) Ὁ πλατυσμὸς τῶν μίσχων τοῦ φυτοῦ σχηματισμένων διὰ τῆς ὑποδιαίρεσεως ἐνὸς βλαστοῦ (κλάδου) εἰς περισσοτέρους ἄξονας, οἱ ὁποῖοι δύναται νὰ μείνουν κολλημένοι δίδοντας ἓνα πεπλατυσμένον κλάδον σχήματος κορδέλλας ἢ νὰ ἀπομακρύνωνται σχηματίζοντες μίαν διχάλωσιν.

5) Ὑπερβολικὴ ἀνάπτυξις τῶν μεσογονατίων ἢ Rebiots καὶ ἐνίοτε ἐμφάνισις ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ ξύλου πολυαριθμῶν διαβλαστήσεων, αἱ ὁποῖαι διακλαδίζονται. Αὗται αἱ δύο ἐκδηλώσεις τῆς ἀσθενείας δίδουσιν εἰς τὸ προσβεβλημένον στέλεχος μίαν ὄψιν θαμνώδη.

6) Παρουσία ἐνδοκυτταρίων κορδονίων ἐντὸς τῶν ἀγγείων τοῦ ξύλου.

Συμπτώματα ἐπὶ τῶν ἀνθέων καὶ φρούτων.

1) Καρπορορία γενικὴ ἢ μερικὴ.

2) Millerandage.

Συμπτώματα ἐπὶ τῶν ριζῶν.

1) Ἀνάπτυξις τῶν ριζικῶν ὀργάνων ἀδύνατος: Αἱ ρίζαι ἐλάχιστοι, εἶναι πυκναὶ καὶ ὀλίγον διακλαδισμένα.

2) Παρουσία ἐνδοκυτταρίων κορδονίων.